

Szerkesztői iroda:
Nagy-Enyedben a kiadóhivatalban, hova a nap szellemi részét illető közlemények küldendők.

Kiadóhivatal:
CIRNER J. JÓZSEF
papírnagykereskedése, hova az előfizetések és hirdetések bérmentesen küldendők.
Keziratok nem adtnak vissza.

KÖZÉRTDEK

VEGYES TARTALMU HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAPON.

Előfizetési feltételek:
helyben hához hordva vagy vidékre postán küldve
egész évre 4 frt.
félre 2 frt.
negyedévre 1 frt.

Hirdetmények díja:
ez-ottiméterenként 3 kr.
Kereskedők és gyárosok külön ardevezményben részesülnek. Bélyegdíj 30 kr.
Nyiltér sora 20 kr.

A vármegyei tisztviselők helyzete.

Szeben vármegye közgyűlése elhatározta, hogy a megyei tisztviselők fizetésének javítása érdekében a belügyminiszterhez felír. Feliratát hozzájárulás és pártolás végett a társ törvényhatóságoknak is megküldötte.

Hogyan, már megint? — kiálthat fel a tájékozatlan, a ki csak azt tudja, hogy a vármegyék dotációját két éve emelték fel, főleg azért, hogy a tisztviselők fizetése megjavíttassék.

Valljuk meg, hogy e fizetés-felemelés gyarlón ütött ki, és édeskeveset lendített a tisztviselők anyagi helyzetén.

Az egész manőver arra volt jó, hogy az égető kérdés hosszú időre levétesse a napirendről.

Nem akarjuk kétségbe vonni a szándék tisztaságát és komolyságát, de azt nyíltan meg kell mondanunk, hogy a nagy ezélt — a tisztviselőkar jól szituált anyagi helyzetének elérését — kicsinyes eszközökkel gondolták megvalósítani.

Nagy, komoly ezélnak, fontos állami érdeknek tartjuk, hogy az állam gépezete jól funkcionáljon, hogy a közigazgatás jó, gyors és a polgárok érdekeinek, mint a nemzeti állam szempontjainak megfelelő legyen.

De jó közigazgatást csak jó tisztviselőkkel lehet végezni; a jó tisztviselőt pedig tisztességesen kell díjazni, hogy hozzáférhetetlen, jogosulatlan befolyásoktól független, és megelégedett legyen.

Ma, mikor társulatok, egyletek és szövetségek oly jól megfizetik a teljesített munkát, hogy abból nemcsak megélni lehet, de vagyont is lehet gyűjteni, egy alispánnak, vagy egy főszolgabíróknak kevesebb jövedelme van, mint egy kereskedő-czég utazójának.

Nemcsak hogy nem takaríthat meg semmit, de állására bizony legtöbbször — ráfizet.

Olyan urí passzió, amit csak kevés ember engedhet meg magának.

Mert nem könnyű dolog, nehéz viszonyok közt, testet-lelket kifárasztó szakadatlan tevékeny-

séggel, egy férfi egész tudásával és tetterejével azért szolgálni a közügyeket, hogy reprezentálást és költsékezést igénylő állásban még a maga vagyonát költse az ember (ha tudniillik van neki magán vagyona).

Megjegyzésünket általánosságban értettük, s annak bebizonyítására világért sem vállalkoznánk, hogy az állami tisztviselők „térdig járnak a rózsában”, s hogy valami gyöngyvetük van.

Azt azonban elismerheti bárki, hogy az állami tisztviselő sok olyan költséges társadalmi kötelezettség alól kivonhatja magát, a mely elől a közigazgatási tisztviselő semmi szín alatt nem térhet ki.

Vegyük a dolgot praktikusán s nézzünk körül a mi kedves vármegyénkben.

Ha politikai mozgalmat kell indítani, — indítsa meg a vármegye.

Ha társadalmi téren történik valami: egy komoly törekvés, vagy egy — bál . . . megyei tisztviselő nélkül az meg nem eshetik.

Tudományos egylet alakul? Megválasztják elnöknek valamelyik megyei tisztviselőt, vagy valamelyik városit.

Kirándulásokot kell rendezni? A megyei és városi tisztviselők ahhoz is jól értenek.

Vereskereszt-egylet, Emke, Eke . . . szóval mindenféle hazafias egylet elvárja a megyei tisztviselőtől, hogy odaadással szolgáljon neki.

S ennek a (mondjuk ki őszintén) nélkülözhetetlenségnek ki az oka?

Némely más társadalmi és tudományos tényező zárkózottsága, részvétlensége, melynélfogva mindentől távol tartják magukat, semmibe bele nem elegyednek. Elszigetelik magukat az élő társadalomtól, nem érzik annak szivverését, nem értik az esze járását, nem igyekeznek kielégíteni szükségleteit.

A közélet ritkán számíthat rájuk. Akkor is csak egyeseké az érdem, hogy leszállanak egyéni méltóságuk jeges magaslatáról s elvegyülnek —

a lent forrongó társadalmi és politikai élet sodró hullámaival

Nevezzük maguktartását szerénységnek, vagy adjunk neki más — talán megfelelőbb — nevet, az nem változtat semmit a dolgon.

Olyan vármegyében, mint a miénk, a hol a magyar társadalmat minden ponton össze kell tartani, össze kell forrasztani; a hol minden intelligens magvarnak megvan a maga szerepe és kötelessége: csak osztatlan elismerést kell hogy arasson amaz önfeláldozó tevékenység, melyet a megyei és városi tisztviselőkar a köz- és társadalmi élet minden ágában kifejt.

Mindez azonban sok anyagi áldozattal jár.

Ezért vagyunk mi szószólói annak a méltányos kívánságnak, mely Szeben vármegye feliratában van kifejezve.

A megyei tisztviselőket olyan anyagi helyzetbe kell juttatni, hogy állásukkal és társadalmi pozíciójukkal járó sokféle terhes kötelezettségeiknek teljes mértékben megfelelhessenek.

—r.

Magyarország gazdaközönségéhez.

Abban a nagy munkában, mely Széchenyi István szavára a Kárpátok bércei s az Adria között megindult, a melynek célja volt egy vagyonban, értelemben s munkaszeretben gazdagabb, érzelmeiben nemesebb Magyarországot állítani az elhunyt nemzedékek helyére: a magyar gazdaosztály is kivette részét.

Vizjárta rónákat hódított meg a kulturának, nemesbbi állatállományát, igyekezett elsajátítani a művelt nyugat fogásait, hogy jobbá tegye tőkéinek borát, fájnak gyümölcsét, jövedelmesebbé kezéne munkáját. E törekvésekben nem csupán az anyagi haszon előnye, hanem az a tudat is lelkesíti, hogy a helyzet javítására törve, hazafias munkát végez, olyat, melyért egykor emléket a nemzetnek ma még meg nem született milliói áldani fogják.

Mind e mellett a haladó idők a nemzetnek éppen ezen osztályát nehéz válságba sodorták. A gyapju ára leszállt, hegyeink világhírű termését elpusztította a filloxera, végül a hanyatló buzaárak százezrek, sőt milliók erőfeszítéseit tették meddővé. A paraszt kunyhóiban s a

fölött alhassák ki magukat; kopasz bácsik, akiknek jól táplált kinézése a szolid családi élet mellett tanuskodik s akik az otthon élvezett kávé reggeli után még betérnek egy pohárka szilvóriumra, s közben átfutnak egy-két újságot is; törzsvendégek, akik a teljes biztosság tudatában vonulnak sarokasztalaikhoz, és más beszéd helyett csak annyit mondanak:

Adolf!

És Adolf tudja, hogy kis kávé kell hozni, barnán, sok föllel. . . .

Bevonulnak azután az újságvők is:

— Kávé és lapokat!

Ráülnek a lapokra és a szentnek se adnának ki egyet se karmaik közül.

Jönnek a fiatal uracsok is elfoglalni az ablak melletti helyeket, és a pohárka vaniliát felhajtva, rögtön fizetnek, hogy ha az ablakon át megpillantják az imádott szöke vagy barna zenedei, színiakadémiai vagy más efféle kis bakfisocskát — hát kém-állomásokról rohanhassanak ki és nyájas jó reggel kívánás közben felajánlhassák kiséretüket egész az iskola kapujáig.

Közben-közben pedig hatalmas disharmonia ólvad a köhögések és krakogások lármája, mely egyre nagyobb és intenzívebb lesz, amint a sok mindenféle szivar és cigaretta füstjével mind jobban megtelik a rosszul, azaz sehogy sem szellőztetett kávéházi helyiség.

Hanem lassanként mégis kezdek jóllakni a megfigyelésekkel és boszant, hogy Ákos még most sincs itt.

Kilencz órára adott találkozózt, most pedig már fél tíz!

Kezdem dühös lenni Ákos barátomra és pedig

annál dühösebb, mennél élénkebben és elevenebben jelent meg emlékemben árván hagyott, jó ruganyos ágyam képe. Milyen pompásat alhatnék még én benne! És ahelyett itt várom ezt a szöszög legényt.

És elvégre is mi közöm nekem ehhez az egész érdekes esethez? Megírni ugy sem irhatom meg, akármit hallok is tőle! Azért, hogy az asszonyt ismerem! Pláne ez is csak olyan futólagos ismeretség. Egyszer-kétszer táncoltam vele, ennyi az egész! Mindössze annyit tudok róla, hogy átkozottul kaczer kis hölgyecske! A fiuval meg talán egyszer mulattunk együtt!

Tulajdonképpen mit is érdeklődöm én ennek az asszonynak a drámája iránt, ami különben lehet, hogy nem is az ő drámája? Hátha csak Ákos fogta rá, hogy Bérczy Barna ő miatta lett öngyilkos? Nem is hiszem, hogy ennek a szelid képű, ártatlan kis szöke hadnagyocskának viszonya lett volna azzal az asszonnyal. Hiszen olyan jámbornak, olyan mamlasznak látszott ez a hadnagyocska, hogy az ember fel sem teszi róla, hogy udvarolni mert volna a gögös Tarkeői Gábornának. Mert igaz ugyan, hogy Malvin nagysám kaczerkodott mindenkivel, de csak ennyit tett és nem többet! Mihelyest valaki komolyan kezdett el neki beszélni, hát vagy kicaczagta, vagy rendreutasította. Tudom, én is próbáltam egyszer. Szinte megvető, gunyos tekintettel nézett végig s úgy mondta:

— Ne is fárasztja magát, az uram minden tekintetben különb magánál! Tulajdonképpen lehet, hogy ezek miatt a sértő szavak miatt érdeklődöm a tragédiája iránt. Jól esik majd megtudni, hogy a büszke, elbizakodott asszony is boldogtalan lett a szerelem miatt.

TÁRCZA.

A kis hadnagy bolondsága.

Irta: Vértesy Gyula.

Az ilyen magunkfajta újságíró mesterember, akiknek éjszaka a nappala, nem nagyon szeret reggeli kilencz órákor már a kávéházban üldögelni. Mondhatom is, hogy nem kis erőmbe került ezt a reggeli expedíciót megcselekedni: ha nem forgott volna szóban egy ugynevezett érdekes eset, hát akkor ma reggel éppen abban a minutában, mikor dideregve, átfázva megrendeltem a kávémat — még javában aludtam volna oda-haza a boldogok álmát.

Ámbár lassanként beletörődve a sorsomba és a cikóriás meleg létől úgy ahogy átmelegedve — azt kezdtem észrevenni, hogy nem is olyan nagyon érdeketlen ez a reggeli kávéházi élet. Persze csak így, ha az ember csak józanon szemléli, mert reggelig tartó lumpolások után, mikor lázas, forró szájjal habzsoljuk a hideg pezsgőt vagy a hideg sört, hát olyankor bizony az ördög figyel meg a megfigyelőnivalókat, — de így józanon, legfeljebb egy kicsit álmosan, igen érdekes képet láthat az, aki színek nélkül is tud képet alkotni magának a sok kávéházi szürke emberből, a füstös levegőből s a lomhán ide-oda csoszogó pinczérekből.

Az ajtó plüss-takarójának a nyilásán át egyre jönnek, mennek az alakok. Fialat hivatalnok, pislogó szemű garçon-legények, akiknek egy-két óra alvás után sietniök kell fel a hivatalukba, hogy ott azután az akták

birtokosok kuriáiban a sötét gond, a jövőért való aggodás ütött tanyát, megsemmisítve a nemzeti fejlődésnek egyik legelőkelőbb tényezőjét, a gazdaosztály elégtelt nyugalmát.

És a jövő, melytől sokan oly sokat várnak, ha a dolognak szabad folyást engedünk, a jelek bizonyossága szerint még sötétebb lesz a jelennél. Az árak nem fognak javulni, a visszavonás, mely a föld urai s a birtok nélküliek ezrei közt kitért, önként meg nem szűnik. Jöhetnek ugyan évek, midőn a föld dúsabban terem, de a kalászkok dúsabb hozadéka nem lesz öröm a gazda szemében, míg az árak esése föltartóztatva nincs.

Annai küzdelem után, melyet átélt, annyi föladat mellett, melyek megoldása reá vár, a gyorsan haladó idők egy újnak felkarolását követelik a magyar gazdaosztálytól, hogy megmentse magát és így a nemzetet a jövő számára saját magának munkája által.

Szervezkedjék úgy, a mint még eddig nem tudott, egy életerős organizmussá és az erre irányuló kitért és szívós munkában nyerje meg azt, ami még belőle eddig hiányzott: az összetartást és a nagy czélok szolgálatában elsajátított fegyelmelzettséget, mely a sikernek föltétele.

Az első lépés, melyet ez irányban tettünk, nem várt eredménnyel jutalmazta erőfeszítéseinket. A független magyar gazdák pártja mult évi december 8-án tartott ülésén egyhangu és sokat ígérő lelkesedéssel mondotta ki, hogy Magyarország gazdái a bajok föltárása és az orvoslás módjainak kijelölése végett ez év tavaszán tartásuk meg a III-ik országos gazdakongresszust (egy országos gazdaggyűlést). Ez a kongresszus Budapesten május 19—23-áig fog megtartani s a szervezőbizottság abban a reményben van, hogy munkája bár nehéz, de eredménytelen nem leend.

A lelkiismeretes munka, az önzetlen törekvés azonban sikerre vezetni csak akkor fog, ha a kongresszus tagjainak számát, valamint ezek részvétét illetőleg is azon színvonalon fog állani, amelyen annak a szóban forgó kérdések súlyát és horderejét tekintve állni kell.

E végből szavunk egész súlyával, törekvéseink egész komolyságával fordulunk a magyar gazdaosztály azon részéhez, melynek szive a nagy nemzeti érdekek iránt dobogni meg nem szűnt, csatlakozzék azokhoz, a kik sorsát enyhíteni, vagyoni helyzetét javítani, politikai súlyát emelni s erkölcsét megtisztítani igyekeznek. Szébb, nemesebb, őt magát közvetlenebbül érintő czélok szolgálatába nem állhat soha. És ne feledje, hogy a csomóra kötött vesszőket gyöngye kéz szét nem törí, a megoldott kéve széthulló szálait pedig szétszórja, semmivé teszi a gyöngye szél is.

Kelt Budapesten, február hóban.

A III-ik országos gazdakongresszus
rendezőbizottsága nevében
gróf Desseuffy Aurél,
elnök.

LEVELEZÉS.

Egy jótékonyczélú előadás.

Alvincz, 1895. február 4.

(Levél a szerkesztőhöz.)

Tekintetes Szerkesztő ur! Régen irtam becses lapjának oly szíves örömmel, mint most, midőn az én

Eh, még sem hiszem, hogy köze lett volna neki a hadnagy öngyilkosságához!

Rég vártam embert olyan nehezen, mint ezen a reggel Ákost. Végre úgy tíz óra felé megérkezett.

— Nem jöhettem korábban. Kint voltam a szegény Barna lakásán. Az irását meg egyéb holmiját leltároztuk. Bizony nem sok leltározni való volt ott. De szomorú is egy ilyen katonatiszti kvártély, ha nem kvaterkázik vagy nem kártyázik benne az ember. Szomorú, sivár szobácska! Itt egy kard, ott egy csizma, félig elszitt szivar az asztalon, a katonai könyvek meg egy csomó regény között. Az ágy felvetve, úgy, ahogy akkor reggel volt; az asztal előtt a földön a nagyjából felmosott vértócsa nyoma. Minden úgy volt, ahogy ő utána maradt, mikor elvitték a kórházba. Akkor lepecsételtünk mindent, most nyitottuk ki azóta először a szobát. Jól sejtettem, hogy valami érdekes nyomra fogok akadni, pedig szegény Barna elég óvatos volt és halála előtt elégette úgy szólván az összes irásait. Csak egy pár kifizetetlen számla hevert az asztaliókban. Meg egy pár levél, amely — hogy, hogy nem — ott maradt. A nagy izgatottságban bizonyára ott feledte. Azt hiszem, ez az izgatottság érthető is az embernél halála előtt egy-két percczel. Elég az hozzá, hogy ott maradt. És nekem igazam lett, nem hiába ígértem neked, hogy érdekes dolgot fogok megtudni. Jól számítottam. Ezek az öngyilkosok olyanok, mint az ügyetlen tolvajok; mindig hagynak maguk után valamit, ami nyomra vezet. Ej, jó orrom van nekem mégis. Emlékszel, mit mondtam mikor meghallottam, hogy Berczy Barna főbe lőtte magát. Azt, hogy Tarkeőiné miatt tette. Te persze nem hitted a dolgot. Pedig úgy volt! De még milyen osto-

kedvenceim, a gyermeksereg és a szépért-nemesért lelkesülő ifjúság körében történekről referálhatok. Ők lesznek a jövőendő család, a jövőendő társadalom, a jövőendő anyaszentegyház, a jövőendő nemzet; hogyné ragaszkodnánk hát hozzájuk lelkesnek egész hevével, hogyné érdekelné a nevelés, mely emberekké formálja őket! De talán igen messze is ragadhevem. Beszéljen helyettem az estélynek bár vázlatos leírása.

Teleky János áll. el. iskolai igazgató kezdeményezésére az állami elemi iskola tanítótestülete az „Ifjúsági Egyesület“ segédkezése mellett szegénysorsu iskolás gyermekeink segítése czéljából folyó hó 2-án jótékonyczélú előadást rendezett. Szegény ruhátlan gyermekeknek lehetővé tenni zord téli időben is az iskolába járást, szép és nemes munka. És még lélekemelő is lesz, ha azt a gyermekcsereg s vele karöltve a serdülő ifjúság végzi, úgy, hogy e munka közben ártatlan szive nemes érzésektől, honszerelemtől, minden szép, jó és nemes iránti lelkesedéstől ittasul, az elméje tudásban izmosul.

Először Teleky János igazgató jelent meg a színpadon. Elmondotta mely megilletődéssel, nagy hatással ez alkalomra irt prologját. „Honszerelem, tudás, igaz vallásosság“, e fénylő csillagok vezessenek ama szent munkában, melylyel azokat formáljuk, kik nyomunkba lépnek, hogyha mi kidőlünk s a következő ezredév ígért földjén munkálni hivatvák! Ez prologjának eszmenete.

Utána Kubszky Edit l. e. o. tanuló szavalt ügyesen, kedvesen.

Következett az előadás kimagasló része: „Képek a magyarok történelméből“ cz. hazafias gyermek-szindarab dalokkal. Ezen alkalomra irta Teleky János igazgató. Előadták az iskolás gyermekek. Főbb szakaszai:

- a) A magyarok áldozása.
- b) Árpád megválasztása.
- c) A vérszerződés megkötése.

Zamatos magyarsággal van irva s mindvégig tejnek itala. Magában foglalja sok szép hazafias dalunkat, minők: „Szép Erdélynek bércezes táján...“, „Árpád apánk, ne féltsd ősi nemzedet...“, „Nagy a világ, kicsiny benne a hazám!“, „Hazádnak rendületlenül“ stb.

Kedvesek voltak a gyermekek izléssel készült jelmezeikben; kedvesek, midőn örömtől sugárzó arccsal játszották jól betanult szerepeiket, midőn megszólaltatták Álmost, Árpádot, a vezéreket, táltosokat; amint imádkoztak a máglya mellett: „Nézz le Hadur csillagtrónusodból, vedd kedvesen áldozásunkat, adj hazát az idegenbe futóknak...“ kedvesek, amint magasztalják az új honnak szépségeit, amint dalolgták: „Nagy a világ, kicsiny benne a hazám, de e kicsinyt szeretem én igazán“; amint megköték a vérszerződést; amint esküdtek, hogy ott lesznek, „ahol a nemzetnek szivre s karra lesz szüksége“; amint befejezülül lelkesedéssel dalolták a „Szózat“-ot több hangra téve, bámulatos összhanggal s szabatoszággal.

És nemcsak szünni alig akaró tapsban, éljenzésben nyilatkozott meg a szép számú közönség tetszése. Láttunk nem egy szülőnek örömkönyeket csillogni szemében; láttunk nem egy, máskor rideg férfit, gyermekeket ölelni s csókolni repeső örömmel.

Szavaltak ezután Glück Erzsike magántanuló sok

bául regényes ez a história. Mintha nem is a mi századunkból való lenne, hanem a trubadúrok és az önfeláldozó szerelmes lovagok korából.

— Azért hal meg az a csasi, hogy az asszonyt megmentse!

— Micsoda, te még most is hitetlenül rázod a fejed, hogy nem hiszed! No hát, nézz ide, itt vannak a levelek!

— Az irást ismerem, a Tarkeőiné. Egyszer valami ügyben kihallgattam s akkor láttam az aláírását. Ma már voltam odahaza az irodámban is és előkerestem a jegyzőkönyvet. Szakasztott az az irás. De különben már azelőtt, régebben is beszéltek erről a viszonyról és mindenki csak azon csodálkozott, hogy az asszonynak hogy lehetett kedve viszonyt kötni azzal a kis együgyű hadnagyocskával, az ura mellett; a mellett a derek, erős, szép, gazdag férfi mellett, aki még hozzá a legnagyobb szegénységből emelte őt maga mellé és tette irigyelt, gazdag uri asszonynya.

— No de hát ki az ördög tudna eligazodni az asszonyok dolgán! Elég az hozzá, hogy az az igaz, amit én mondtam, hogy a fiú öngyilkosságának a háta mögött szerelmi viszony van, és hogy tévedtek az újságírók, mikor azt irták, hogy az adósságai miatt lőtte magát főbe! Eh, azért ritkán fordul az ember a piszolyhoz, mert nem tudja kifizetni adósságait. Ez a dolog többnyire nagyobb fejtörést okoz a hitelezőknek, mint a könnyűvérű adósnak.

No, különben az is igaz, hogy ilyen másik együgyű okból is kevés ember öli meg magát ennek a mi tulságosan okos századunknak a végén.

Úgy látszik, hogy ez az első levél. Májusi dátum

ügyességgel, Teleki Sándor 4. e. o. tanuló, felnőttek is dicséretére való hangsúlylyal és hangszínezéssel.

Az estély II. szakaszának program-számait az ifjúsági egyesület tagjai töltötték ki. És pedig: Gabányi „Kakasülön“ cz. monologját előadta Benedek Sándor ur, Vörösmarty „Szép Ilonka“-ját szavaltá Palfi János k. a. Teleky János igazgató dalbetétes „Honvágy“-át előadta a szerző, a dalokat énekelte Kocsis Gizella k. a. Kitűnően beváltak valamennyien. Kérdemelték a közönség meg-megújuló tetszésnyilatkozatait: tapsot, éljenzéskészen.

Befejezte a műsort az iskolás gyermekek karéneke. Előadták a Rakóczi-indulót, oly ügyesen és szabatosan, hogy megújráztuk s a tapsból kifogyni alig tudánk.

És midőn vázlatos referádatam befejeztem, nem tehetem, hogy a rendező bizottság: a tanítótestületből, névszerint is meg ne emlitem Teleky János igazgató és Wiedmann Malvin tanítóné k. a., akiknek az estély fényes sikerében legnagyobb részük van. Sok ily buzgó, tehetséges, hivatását felfogni tudó munkást a magyar nevelésügynek!

— e —

— Ifjúsági táncestély. Világhírű csodákat beszélnek öregek. Ezt hittem, ezt gondoltam, midőn egy-egy éltéskoru embertől hallottam a régi diák-bálok fényes sikeréről. Csodák, úgy látszik, ma is történnek. Mintha a mythosok kora elevenedett volna föl előttünk a szombat esti táncestélyen. Földre szállt angyalok raja varázsolta át Eayed sokat szidott kopott táncz helyiségét kedves édené. Fényes toillettek halk susogása, picziny ajkak mézédés csevegése, az angyali kar zengedezése volt. Folytassam-e így tovább? Nem, nem folytatom; nem elegyedem az égiek dalgába; sőt nem is vágyom oda, míg itt alatt ily mennyországot találok. Mint az estély krónikása, tehetném czimül: „Egy éj az égben“; de akkor azt hinnék még az ott levő angyalok is, hogy csak álom volt az egész. Pedig nem volt álom, hanem édes valóság. Már 8 órakor kézen állott a rendezőség vendégeit fogadni. Csak egy özőnlött a publikum a nagyon csinosan feldisznított terembe. Az elsők között érkezett meg Török Bertalanné Brencsán Etelka ó nagysága, a közszeretethen álló kedves lady patroness, ki a Rakóczi-induló és a sorfalat álló rendőrök éljenzése között foglalta el helyét. Meleg hangon üdvözölte tiszt. Nagy Károly, az ügybuzgó és fáradhatatlan elnök s a rendezőség nevében egy gyönyörű virágcsokrot nyújtott át. A rendezőség bemutatása után kezdetét vette a táncz s a Kotzé ropogós csárdása mellett az őszinte jökedvtől tetőpontra hágott. A tánczrenduek majd mindenik pontját többszörösen megújrázta a jökedvtől elragadott fiatalság. A négyeseket (nemcsak az elsőt, de mindeniket) több mint 80 pár tánczolta, a soupé-csárdás két óránál is tovább tartott s a jó kedvnek, kedélyességnek a reggeli hajnalpir vetett véget. Búszke lehet az ifjúság, hogy városunknak és megyénknek előkelő társadalmát ily kedélyes, jó mulatságba hozta össze; búszke lehetett volna a Bethlen-kollegium egész tanárkara is, hogy tanítványaik nemcsak előttük, de a társadalom előtt is meg tudják állani helyüket. Búszké lehetünk mi mindnyájan, kik ott voltunk, azért is, hogy ott lehettünk. Mert mindnyájan egy szép emlékekkel és ki tudja há-

van rajta. A szerelmi részeket hagyjuk. Az egyforma chablonok szerint szokott készülni. Terjünk át a dologra. Nézd, itt az utolsó bekezdés:

„Gábor, úgy látszik, sejt valamit! (Látod, a Gábor név is itt van, Tarkeő Gábor; most már csak elhiszed, hogy Malvinról van szó, itt az aláírás is: Malvinod!) Tegnap beszél rólad, hogy kevés dolgod lehet, hogy mindig itt ülsz nálunk és hogy úgy látszik, szerelmes vagy belém, mert olyan epeódon pislogsz, hogy skandalum uézni! Így mondta. És lásd, kicsim, igaz is volt. Te nem tudsz vigyázni magadra, magunkra!“

Itt meg, a másik levélben, nézd, mi van:

„Mindent tud! El vagyunk veszve. Elárultak neki, hogy tegnap délután nálam voltál egyedül. Vallatára fogott. Bevallottam neki, hogy igaz, hogy itt voltál, de azért valahogy rut gyanuba ne fogjon. Elmondtalak éretlen, naiv gyereknek, aki gondolni se merne holmi viszonyra. Szerelmes belém halálosan, mondtam neki — (ebben, ugy-e, igazam is volt?) — de egyebet nem is akar, mint hogy engedjem meg neki, hogy szerethessen, imádhasson. Azt nem is kívánja, hogy én szeressem, szóval ostoba legény — mondtam az öregemnek — aki tegnap felhasználva a te távollétedet, ezt a sok számárságot mondta el nekem. Én persze kinevettem s aztán megkértem, hogy kiméljen meg látogatásaitól. Öcscse elment, de kijelentette, hogy ha nem szeretem, megöli magát! Még sajnálni is kezdett Gábor! Elég az hozzá, hogy ez egyszer megmenekültünk, de én azt hiszem, hogy ha ez idő szerint el is hallgattattam szívemben a gyanut, azért ott van az s hamarosan fel fog ébredni megint. El kellene valahogy végképp hallgattatni. Van is egy eszmém. Próbáljuk még jobban meggyőzni róla,

nyan boldogító reménységgel távoztunk. Adja az ég, hogy mielőbb így találkozhassunk. H.

A jelen voltak közül felsoroljuk a következő hölgyeket: Asszonyok: Török Bertalané, br. Bánffy K. né. Bisztricsányné, Cirnerné, Feketéné, Folyovichné, Dezsóné, Harmath Miklósné, Güntherné, Horváth Józsefné, br. Kemény Endréné, br. Kemény Simonné, Keszler szadosné, (Maros-Vásárhely), Kovácsné Medgyes Erzsébet, Szigethi szadosné, Konez Albertné, Kiss mérnökne, (Zágráb) Lázár Istvánné, Lóténé, Mátyásné, Müllerné, Naglerné, özv. Nagy Andorné, özv. Nagy Károlyné, Reinbold Olivérné, Pappné, özv. Petkyné, Sallakné, Sándor Miklósné, Seres Attiláné, Sflakovichné, özv. báró Splényné, Szöcs Jánosné (Bongárd), Szathmáryné, Szilágyi Farkasné, Tóókosné, Török Dánielné, Willné és Vincze Dánielné. — L e a n y o k: Barcsay Tima, Barabás Anna (Egerbegy), Bágyi Irma és Jolán (Magyar-Cseszve), Bedő Irma (Forró), Bisztricsány Katicza és Trézsa, Cirner Laura, Fekete Jolán és Rozika, Folyovich Annuska, Gorove E. (M.-Vásárhely), Horváth Margit, báró Kemény nővérek (A.-Jára), Kiss (Kocsárd), Govrig Nina (M.-Földvár), Lőthe Piroška, Mátyás Marika, Müller Irén, Nagler Lotti és Gizike, Nagy Marcsa, Petky Marika, Pattantus Berta, Reinbold Klotild és Ella, Sallak Róza, Sándor Lujza, Seres Leona és Regina (Benedek), Sflakovich Anna (Tövis), báró Splény Mariska, Straub Erzsike (Kajántó), Szathmáry Bella (Miriszló), Szilágyi Gizike, Szilveszter Róza (Tövis), Tóókos Margit (Vajasd), Török Gyöngyike, Textorich Cornelia (Kocsárd), Wagner Háni, Vill Adél, Vincze Ara és Zelma.

VEGYES HIREK.

— **Lukács László** pénzügyminisztert folyó hó 5-én Abrudbányán lelkesedéssel, egyhangulag választotta meg az abrudbánya-verespataki kerület közönsége. Annak dacára, hogy az ellenjelölti szerepre senki sem vágyódott, a választók szép számmal gyűltek össze Verespatakról is, akik az abrudbányai derék választókkal együtt, midőn a jelölt ajánlásra kitűzött idő leteltével Boér Bela választási elnök Lukács László minisztert, e bányavidék szülöttjét, egyhangulag megválasztott képviselőül jelentette ki, lelkesült eljenzéssel fejezték ki érzelmeiket. A mandátumot egy küldöttség vitte fel Budapestre Boér Bela, Imreh Károly, Moldován Lajos, Molnár Albert és Képes László tagokból.

— **Csató János** kir. tanácsos alispán f. hó 8-án néhány napra Budapestre utazott. E hó 9-én lesz ugyanis a M. Természettudományi Társulat-ban városunk szülöttjének, az Ausztráliában oly korán elhalt Fenichel Samu tudományos tekintetben kiváló érdeklődésének méltatása.

— **25 éves jubileum.** Abrudbányáról írják, hogy dr. Nagy Károly bányakerületi főorvos, megyei tiszteletbeli főorvos és törvényszéki orvost, azon alkalmából, hogy február hó 10-én lesz 25 éve annak, hogy az összes tudományok tudorává avatattott, Abrudbánya társadalma nemzeti szolgálatának nélkül ovációkban fogja részesíteni. Az elmúlt 25 évben dr. Nagy Károly több mint 20 évig szolgált a közegészségügyet Abrudbányán. Szolgált önfeláldozással, fáradhatlan ki-

tartással, oly eredményeket mutatva fel gyógykezelésével, milyenekkel kevés orvos dicsekedhetik. Az ő ideje alatt a legragyósabb jellegű kórnekem sem tudtak soha annyira elterjedni, hogy azoknak pusztító nyoma — mint más helyeken — évtizedek után is észlelhető lehetne. Éppen azért helyesen cselekszi a nemes város közönsége, hogy az ő tudomásán kívül szervezkedik s ad saját kezdeményezéséből kifejezést hálájának, tiszteletének, szeretetének és örömeinek. Dr. Nagy Károly erre és másnemű kifizetésre nem számít, de hihetőleg az ő igazán megillető ovációkat még sem fogja visszautasítani. Az előkészületekből annyi tudható, hogy február 9-én este lesz faklyásmenet, 10-én délelőtt tisztelgések és este fényes bankett, melyen a nők is jelen lesznek.

— **Király Miklós és neje Décsei Mária** helybeli polgári iskolai tanítókat a vallás- és közoktatásügyi miniszter a galgóczyi polg. iskolához helyezte át.

— **Vármegyéházaunk kiépítése** tárgyában főispán ő mlga f. hó 15-én d. e. 10 órára hívta össze a kiküldött megyei bizottságot.

— **Piquenique.** A farsang alig végződik s már egy vidám „tarisnyás mulatságon” török eszüket az ifjú és örökifjú urak. Amint halljuk, márczius 2-án lesz s e végből postán meghívókat fognak kibocsátani a sok fáradsággal járó s néha kellemetlenséget is hozó személyes meghívások helyett. Hogy jól fog sikerülni, az a mostani kedélyes világban nem is kétséges, minden hó, jég és locs-pocs dacára.

— **A „Nagyenyedi Daloskör” 13. évi rendes közgyűlése.** A Nagyenyedi Daloskör évi rendes közgyűlését január 27-én tartotta meg az új város-ház termében. Jelen voltak a működő és pártoló tagok közül mintegy 40—50-en, nők és férfiak. Váro Ferenc elnök tartalmas beszéddel nyitotta meg a gyűlést; felmutatta, hogy a Daloskör beléletével és tevékenységével miképp állott korunk uralkodó eszméinek és nemes törekvéseinek szolgálatába. Dr. Garda Kálmán titkár a kör évi működésének történetével számolt be részletesen. Bartha Zsigmond pénztáros évi számadásait bizottsági jelentés alapján látta el a közgyűlés; volt 578 fnt 71 kr bevétel, 570 fnt 27 kr kiadása a körnek. Hasonló arányban állapították meg az 1895. évi költségvetést is. A közgyűlés köszönetet szavazott, az elnök indítványára, a polg. leányiskola gondnokságának, hogy az iskola zenetermét a Daloskör céljaira ez évben is átengedje, és a város polgármesterének, hogy a város-ház termét a közgyűlés tartására szívesen megnyitotta. Végül a választások ejtettek meg, titkos szavazással, s egészben egyhangulag ilyen eredménnyel: elnök: Váro Ferenc, alelnökök: Dömök Erzsébet és Fogarasi Albert, titkár: dr. Garda Kálmán, pénztáros: Bartha Zsigmond, gazda: Dancs Mózes, karnagy: Borsai Samu; választmányi tagok: dr. Farnos Árpádné, dr. Farnos Árpád, Fogarasi Bela, Lenk Lajos, Orbay Lajos, Reinbold Olivér, Szilágyi Gyula, Török Gyöngyike, Vajna Janka, Weinrich Frigyes, Will Károlyné és Zayzon Ferenc; választmányi pöttogagnak: özv. Klimes Károlyné, Hegedüs Zsigmond, Jovján Viktorné, Malnási Lajos, Nagy Károly, Papp János. K—gy.

— **A bálteremnek** használt város-házi helyiség ellen általános a panasz. Ablakai rosszak, a terem

kiesi és szűk akkora közönségnek, mint a miénk; a beosztás czélszerűtlen; czukrászdának, étteremnek, ruháznak alkalmas helyiségei nincsenek; a piszkos feljáró lépcsőn s a hideg folyosón a báliasan öltözött hölgyek meghülésnek vannak kitéve. Az ifjusági bál alkalmával is, midőn számos tavollétével tündöklő professzor ur (szegény Hegedüs bácsi nem így tett!) és gyászestetek, vagy betegség miatt elmaradt családok dacára zsufolásig megtelt díszes közönséggel a nagy terem, bőséges alkalom nyílt ezen mizeriákat tapasztalni, melyeket — bizony reméljük — a város fejlődését szíven hordó képviselőlet el fog mielőbb enyesztetni.

— **Február 4-ének emlékére** kegyeletos emlékünnepélyt rendezett a vizaknai Polgári Dalkör, derék és buzgó igazgatójának, Takáts István állami iskolai ig. tanítónak vezetése mellett. A hirtveves, de szerencsétlen vizaknai csatában elesett és ezeltől négy évvel mely sírúregükből csodalatoson felszínre jött honvédek sirja és a Honvédenek mellett tartatott meg délelőtt 11 órakor az ünnepély, több százra menő hazafias közönség jelenlétében. Az ünnepi beszédet Szöcs Géza tanár tartotta, a dalkör pedig több hazafias dalt adott elő, mindenkinek teljes meglepedésére. Este összegyűltek a dalárok és a hazafias polgárok a Reithoffer vendéglő nagytermébe, hogy ismételtén visszaemlékezzenek a dalias időkre. A sok felkőszöntő közül leginkább kiváltak Szöcs polgármester köszöntője az agg honvédekre, dr. Adam Endre beszéde, melyben Kossuth emlékezetét dicsőítette. Aubrus Károly tanácsos lelkes beszédére és indítványára kimondta a nagy társaság, hogy megünnepli márczius 15-ikét is.

— **A téli időjárás** valóban szép meglepetésekkel szolgál. Február 6-án reggel 12 óR hideg volt, 7-én este pedig eső hullott, mely pompás jéggel condirozott be mindent úgy hogy 8-án reggel sűrű „események” történtek s az emberek bokán felül erő hóban, változatosság kedvéért pedig bokáig erő locsban sétálhattak.

— **Irók álarcz alatt.** A „Fővárosi Lapok”, ez az érdekes és szellemes újság, mely amellet hogy minden ízében magyaros és nemzeti eszméktől áthatott — mégis ötlet s lelemény dolgában sorshúzággal francia lap — legutóbbi vasárnapi számának irodalmi mellékletén (mely különben minden vasárnap meglepetés számba szokott menni), egy pompás irodalmi tréfát csinált. Az ország legkiválóbb íróit s poétáit mutatta be álarcz alatt. Ugy, hogy hozott egy csomó közleményt, novellát, tárczát, verset, melyekben mind az illető írók és poéták írási módora, tárgyak választása s feldolgozási módja volt utánozva szelid guynnyal. A dolgozatok alatt pedig az író neve helyén az illető író alakja volt megrajzolva, arczán álarczal. Tessék kitalálni, kicsoda? Persze, azoknak, akik írójukat jól ismerik, dolgozatukat is és magukat is — hát nem nagyon nehéz feladatuk volt, mert ezekben a patent hamisítványokban pompásan utánozták mindenben az eredetét. Ha nem tudták volna, hogy farsangi tréfa az egész, még az illető írók is komolyan elhílettek volna, hogy a közölt dolgokat ökirták. A szellemes farsangi tréfa folytatásaképen pedig a lap felhívta közönségét, hogy találja ki, kiket rejtenek az álarczok. A helyes felismerők között legszébbek a szerkesztőség kisorsolni egy értékes ajándékot, mely összefüggésben fog állni a lealázott írókkal, illetőleg melynek becsét azok fogják megadni.

— **A legszebb ajándékok.** A vidéki közönség, mely mostanában tömegesen rándul fel Budapestre, hogy karácsonyra és újévre bevasárlásokat tegyen, a különböző csabító hirdetési ajánlatok között alig tud választani, alig tudja magát elszánni rá, hogy mit vegyen övének. A kirakatokban szebbnél szebb tárgyak láthatók, de talán valamennyi között legszébbek a Sternberg és Testvére-féle Kerepesi-uti hangszer ipar telep kirakatában láthatók. Egy egész házat foglal el e nagy vállalat, dúsán felhalmozva egy a földszinten, mint az emeleten a legkülönfélébb zenekarbeli s műkedvelői hangszerek az összes réz és fa-fuvó, verő és vonó hangszereken kívül zseniális kombinációjú dísz és játékhangszerek, harmonikák és harmoniumok mechanikai zenelő művek, magától játszó zeneeszközök, melyeken egész operákat lehet lejátszani, zenelő madarak melyek a legszebb dalokat fútyólik stb. stb. Egyik legszébb s legerdekesebb tárgya az egész ipartelepnek egy nickelből készült karácsonyfáallvány, mely ünnepélyes zenekíséret mellett lassu ütemben forgatja a karácsonyfát. Ára 25—32 fnt, ennél szebb karácsonyi ajándék alig képzelhető. Az üzlet maga valóságos látványosságot képez, melyet a közönség csoportokban néz s különösen este kelt feltűnést, midőn az egész ipartelep villamos fényárban uszlik, megvilágítva az egész térséget. Ez a kereskedés a fővárosban annyira népszerű és kedvelt, hogy mostanában mindig zsufolva van, a személyzet alig győzi kiszolgálni a közönséget.

Szerkesztőség:

Dr. MAGYARI KÁROLY. TÖRÖK BERTALAN

Kiadó: CIRNER J. JÓZSEF.

Nyomatott Cirner J. József könyvnyomtatásában Nagy-Ényeden.

Henneberg-selyem csak akkor valódi, ha közvetlen gyárból rendelik — fekete, fehér és színeseket 35 krtól 14 fnt 65 krig méterenkint — sima, esikos, koczkázott mintázatokat, damasztot stb. (mintegy 240 különböző minőség és 2000 mintázatban) stb. **postabér- és vámentesen a hához szállítva és mintákat posta fordultával küld: Henneberg G. (es. k. udvariszállító) selyemgyára Zürichben. Svájerza címzett levelekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven írt megrendelések pontosan elintéztetnek.**

hogy te csak olyan ábrándos ostoba szerelmes vagy. Irj nekem egy levelet, melyben diák-gyerek módjára fésd le kinjaidat stb., amiért hogy viszonsszerelmem nélkül szeretsz és jelentsd ki, hogy ha legalább egy biztató szót nem nyujtok neked, akkor meghalsz! Azt is írhatod, hogy becsületedre meghalsz! Tedd meg ezt, muczus, az én kedvemért. Hiszen tudod, hogy nekem jóba kell maradnom vele, ha elkerget magától, koldulni mehetek, te meg úgy sem vehetsz el, legfeljebb ha ott hagyod a katonaságot és beállsz valahová írónak... Ugy-e, megteszed? Ölel, csókol ezerszer, milliószor a te szerető Malvinod.

— Itt van a harmadik levele! A csel sikerült, az asszony nagy gaudiummal írja:

— Ugy csináltam ki, hogy elfogja a leveledet. Othellói arcczal rohant a szobába: Bűnös asszony, itt a bizonyíték! Elfogtam egy levelet! Nem reszketsz félelmedben?

— Legkevesbbé sem — válaszoltam én érthető nyugalommal — mindössze magam is kíváncsi vagyok rá, hogy az a szerencsétlen fráter mit írhat!

Felszakította a levelet, elolvasta s aztán könyezve, bocsánatkérőleg oda borult a lábam elé.

— Megbocsátottam neki s egyszersmind kijelenttem, hogy levelet írok neked. Ha tetszik, nézheti is, hogy mit írok. Ekkor irtam, hogy: Uram, ön vagy örült, vagy részeg volt, mikor nekem írni mert a multkori kiutasítása után... stb.

— Nézd, itt az utolsó levele. A mult hónap végén írta. Egy nappal a szegény fiu halála előtt. Világosabb

a napnál, hogy ez a levél birta őt végzetes elhátározására.

„Imádott drágám!”

— Hagyjuk ezeket az ömlengéseket, nagyon unalmasak, kezdjünk csak belé in medias res!

„Mindenne, a mi szent, tedd meg, a mire kérek! Az uram megint kezd gyanakodni rád. Fogalmam sincs róla, miért! De tegnap is félkomolyan, tréfásan azt mondta: az a gyerek vagy gyáva, vagy már nincs szükség az öngyilkosságra! Czáfold meg őt, az Istenre kérek! Csak úgy egy kicsit sebesítsd meg magad. Akkor, tudom, hinni fog! Emlékezz csókjaimra s tedd meg; hányszor mondtad, hogy szerelmemért kevés lenne egy életet oda dobni; ne dobd oda, csak szenvedj el érte egy kis fájdalom! Ugy-e, megteszed, drágám, mindenem!... — És megtette! — fejezte be Ákos a beszédét, szépen zsebredugva a leveleket. Nem tréfálózott, hanem igazában eleget tett az asszony kérésének. Persze, hogy ostoba érte. Hanem az bizonyos, hogy Tarkeői Gábor ur most már nyugodt lehet és az asszony is, aki ezutánra bizonyára őrizkedni fog az efféle kalandoktól, mert sejtethi, hogy nem lesz mindenkitől olyan könnyű megszabadulni, mint ettől a fiatal legénykétől, aki elmaradt a korától legalább három századdal. Ha valamikor összejősz az asszonnyal, szóba hozhatod a Bérczy Barna öngyilkosságát. Különbön hiába hozod szóba, legfeljebb azt fogja mondani:

— Bizonyára a más pénzét költötte el s azért tette! Furcsa visszafizetés.

Pedig hát csak neki fizetett vissza egypár csókot!...

Sz. 71-95. tkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A balázsfalvi kir. járásbírósg mint telegkönyvi hatóság köz-
hírré teszi, hogy dr. Otrobán Nándor brassói lakosnak László Anna
szászcsanádi lakos elleni 2537 frt 8 kr iránti végrehajtás ügyében
az 1889. október 22-én megtartott árverésen hasznbérbe adott s a
szászcsanádi 599 sz. tjkben A+1-9 r. 270, 271, 272, 279/2, 280,
1289, 1299, 1300, 1301, 1377/3, 1378, 1379, 1380, 1381, 1382,
1383, 1384, 1385, 2331, 2332, 2342, 2343, 2344, 2345, 2407, 2408,
2409, 2631, 2633, 2634, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641 és
3926 hr. sz. 530 hold, valamint a kiscsergédi 201 sz. tjkben A+
1-11 r. 308, 647, 649, 657, 1428, 1431, 1863, 2582, 2590, 2595, 2598,
hr. sz. 161 hold szántó, kaszáló hasznélvezeti jogának nyilvános ár-
veréseni hasznbérbeadását, végrehajtató visszárverési kérése folytán,
eddiggi hasznbérbe terhére és költségére elrendelre.
Az árverés 1895. január 28-án d. e. 9 órakor a balázsfalvi
kir. járásbírósg telegkönyvi irodáján fog megtartatni.
Árverezni szándékozók kötelesek az 1000 frt kikialtási árnak
10%-át bánatpénzül a kiküldöttnek letenni.
A fentebb elisorolt ingatlakok 1895. január 1-től számitandó
egy évre fognak hasznbérbe adatni, a további árverési feltételek a
balázsfalvi kir. telegkönyvi hatóságnál avagy Szász-Csanád és Kis-
Cserged község előjáráságnál megtekinthetők.
A kir. járásbírósg telegkönyvi kiadóhivatala.
Balázsfalván, 1895. január 22-én.

Srammer Béla,
tkvi. kiadó.

Sz. 2-895.

elnök.

Árverési hirdetmény.

A nagyenyedi izr. hitközség tulajdonát ké-
pező és az Alsó Porond-utcában fekvő belső telken
levő **lakóház, kert és fürdő helyisége** összes
felszerelvényei s tartozékaival együtt 1895. évi
ápril hó 1-től kezdődőleg

évi 360 frt kikialtási ár mellett

az izr. hitközség irodahelyiségében folyó **évi
február hó 24-én d. u. 2 órakor** tartandó
nyilvános árverésen hasznbérbe fog adatni.

Árverezni szándékozók kötelesek a kikialtási
árnak 10% készpénzben letenni, a tovább rész-
letezett árverési feltételek az iroda helyiségében
betekintethetők.

Zárt ajánlatok az árverés megkezdése előtt
elfogadtnak.

A nagyenyedi izr. hitközségnek 1895. évi
január hó 27-én tartott közgyűléséből.

Reich Mihály,
elnök.

Alsófehérvármegye közig. erd. bizotts. Elnökétől.

Sz. 94-895.
K. e. b.

Pályázati hirdetmény.

Az Alsófehérvármegye területén szervezett
kerületi erdőőri állások közül a nagyenyed-felvi-
déli és a balázsfalvi lemondás folytán megürül-
vén, ezen évi 200 frt fizetés és 80 frt utazási
átalánnyal javadalmazott két erdőőri állás betöltésére
pályázat hirdetettik.

Felhivatnak pályázni kívánók, hogy az erdő-
őri szakvizsga letételét igazoló bizonyítvánnyal,

ugy életkorukat, egészséges testalkatukat, eddigi
alkalmazásuk és jelenlegi szolgálatukat igazoló
okmányokkal fölszerelt folyamodványukat **folyó évi
márczius hó 10-ig** hozzám nyujtsák be.

Az erdőőri kerület terjedelme és a szolgálati
teendőkről felvilágosítást nyerhetnek a nagyenyedi
és gyulafehérvári járási főerdészknél, valamint
hivatalomban.

A magyar nyelven kívül a román nyelv bi-
rása okvetlenül megkivántatik.

Nagy-Enyed, 1895. február 6-án.

Csató János,
kir. tanácsos, alispán,
mint a közig. erd. bizotts. elnöke.

1-2

Hasznbérleti hirdetmény.

A nagyenyedi ev. ref. Bethlen-főiskola

vingárdi 850 hold területű jószágát

évi 4200 frt kikialtási árral, 12 évi bérleti időközre, 1896. márczius hó 1-től 1908.
február hó 29-ig terjedő időre nyilvános árverés útján hasznbérbe adja.

Az árverés **f. évi márczius hó 5-én d. e. 11 órakor** fog megtartatni Nagy-Enyeden
a főiskola jog- és jószágigazgatósági irodájában, hol az árverési feltételek megelőzőleg is
a hivatalos órák alatt betekintethetők

Bánatpénzül a kikialtási ár 20%-a teendő le készpénzben vagy óvadékképes ér-
tékpapírban.

Zárt ajánlatok az árverés napjáig (márczius 5. d. e. 11 óráig) beadandók, me-
lyekben a 20% bánatpénz szintén csatolandó.

**Megjegyeztetik, hogy a leendő bérlőnek házi szükségleteire 5 hold
átlag 15 éves sarjerdő fog évenként adatni.**

Nagy-Enyeden, 1895. február 3.

1-3

A Bethlen-főiskola jog- és jószágigazgatósága.

Védjegy. Védjegy.
Védjegy. Védjegy.
Védjegy. Védjegy.
Mária-czelli
Gyomor-cseppek
nagyszerűen hatnak gyomor bajknál,
nélkülözhetetlen és általánosan ismeretes
házi és népszerű.
A gyomorbetegség tünetei: étvágytal-
anság, gyomorgyengeség, búzös lehelet,
tejfűjség, savanyú, felbőffés, hasmenés,
gyomorégés, felesleges, nyálkaválasztás,
sárgaság, undor és hányás, gyomorgörccs
szűkülés.
Hathatos gyógyszernek bizonyult
fejájásánál, a menyinyiben ez a gyomortól
származott, gyomorülterhelésnél étellekkel
és italokkal, gútszák, májbajok és hámor-
rhoidáknál.
Említett bajknál a **Máriaczelli
gyomorcseppek** évek óta kitű-
nőnek bizonyultak, a mit száz meg száz
bizonyítvány tanusít. Egy kis üveg ára
használati utasítással együtt 40 kr., nagy
üveg ára 70 kr.
Magyarországi főraktár: **Török
József** gyógyszerháza Budapest,
Király utca 12 sz.
A védjegyet és aláírást tüzetesen
tessék megtekinteni! Csak oly cseppeket
tessék elfogadni, melyeknek burkolatára
zöld szalag van ragasztva a készítő
aláírásával (C. Brády) és ezen szavakkal:
„Valódiságát bizonyítom”.
A **Máriaczelli gyomorcseppek** valódián
kaphatók.
Kovács József
gyógyszerésznél
Nagy-Enyeden.
Schieszl Károly
9-28 gyógyszerésznél
Balázsfalván.

FOGORVOS
PERL JÓZSEF
Amerikan Dentist
Dr. of Dental Surgery
Amerikában kiképzett plombeur
február hó 14-én Enyedre érkezik és a
„KÉT HATTYU” czimű szállodában
3-4 napig fog működni.

Markovits Lajos
óras és ékszerész
**Nagy-Enyeden, az új leány-
iskola épületében.**
Ajánlja a n. é. közön-
ségnek duraktárat: min-
dennemű jól szabályo-
zott **schweici arany,**
ezüst és nickel férfi-
és női zsebórákból, bé-
Nagy raktár a m. kir. fémjelző hivatal által bi-
telesített mindennemű arany, ezüst és drágakő
ÉKSZEREKBŐL,
agymint láncok, karékek, gyűrűk, fűgők, mell-
tűk. Dus választék
szemüveg és csiptetőkben
convex, convec és periszkop üvegekkel. A szemüveg
viselőik részére szemmérő (optometer) áll rendelkezésre.
Nagy raktár mindennemű valódi és china-
ezüst evőeszközök és dísz tárgyakból.
Kiválóan alkalmas
karácsonyi és ujévi ajándéknak.
Mindenféle óra és ékszer, valamint szemüveg ja-
vitásokat jutányos árral elvállal és gyorsan eszközöl.
Tőle vásárolt, avagy nála javított órákért jótállást vállal.
Vidéki megrendeléseket pontosan és lelkiismeretesen
eszközöl.
10-12

Mindenféle **épületfa,**
deszka, lécz, zsin-
dely, gerenda és
szarufa, továbbá minden fajtájú
tűzifa különböző hosszúságban,
vagy rövidre vágva és hasítva, állandóan
olcsón kapható
KLEMM PÁL czég
fa-raktarában
Nagy-Enyed, Szent-Király-utca 72-78. sz. a.
Fenti fa-anyag nagyobb mennyiségben
bérmentve minden vasuti állomásra is szál-
littatik.
Nagy-Enyeden, a vevő kívánságára, a
vásárolt anyag házhoz vagy az építés szin-
helyére szállitható.
6-12